

Ліки зміцнюють тіло, а книга – душу

Біблія ТЕРАПЕВТ

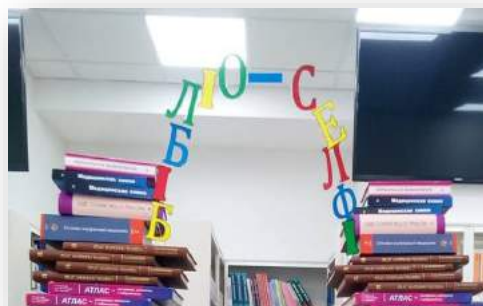
№ 9 (48)
2018
(вересень)

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

День відкритих дверей

С. 3

Бібліотечні локації

С. 13-14

Зміст

День відкритих дверей	Редакція.....С. 3
Читання зі смаком	
Книжковий пил як засіб від нудьги, або Про що вам ніколи не розкажуть бібліотекарі	Р. Вороніна.....С. 4-5
Аскорбінка для душі	
Настрій — осінь	О. Сохар, Д. Івашова.....С. 6
Натхнення	
Сны осени	
Что такое осень?	С. Підпригора.....С. 7
Жизнь Санты. Эпизод пятый	Л. Малихіна.....С. 8-9
Фундатори	
Перша леді програмування	М. Заговора.....С. 10-11
Хроніка подій	
В гості до бібліотеки	
Святкові збори колективу	
Наукові локації в університетській бібліотеці	
Творчі локації в університетській бібліотеці	
Студентські локації в університетській бібліотеці	І. Киричок.....С. 12-14
До Міжнародного дня благодійності	
«Фундамент доброти і людяності»	М. Заговора.....С. 15
Тематична виставка «Хвороба Паркінсона: діагностика, лікування»	Л. Скрипченко.....С. 15
Анонси подій	
Вітання з днем народження	С. 16

ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

27 вересня в нашій бібліотеці пройшов День відкритих дверей до Всеукраїнського дня бібліотек! На різних локаціях бібліотечного простору відбулись різноманітні виставки літератури, розіграш «Побачення наосліп... з книгою», працювала фотозона «Бібліоселфі», визначено місце для фотосушки та багато іншого.

І хоча День відкритих дверей ми проводимо раз на рік у вересні, двері нашої бібліотеки завжди відкриті для користувачів!

Книжковий тил як засіб від нудьги, або Про що вам ніколи не розкажуть бібліотекарі

Одне із золотих правил — у бібліотеці повинна бути тиша! Але це правило аж ніяк не стосується самих бібліотекарів, перевірено. Їх уява та абсурдність випадкових ситуацій стає сюжетами для написання та-а-ких сценаріїв, що навіть Джеймс Кемерон позаздрить!

Поставте собі питання — яким ви бачите бібліотекара? Уявили? А тепер я вам скажу, що ви діаметрально неправі. Чому? Бо всі носять маски і вміють розділяти особисте та професійне. Адже ми вміємо зберігати не тільки книжки, а й ще таємниці, хоча не один від одного.

Бібліотекар за професією, а за покликом серця — письменник, Марина Єщенко у 2017 році виборола перемогу у конкурсі від видавництва «Смолоскип» в номінації «Прозовий твір». Вихід друком її пригодницької повісті «Бібліотекарки не виходять заміж» був зроблений за рахунок фінансової підтримки Президента України як грант молодим письменникам.

Цей твір має все: реальні історії з бібліотечної практики; думки, які не слід говорити у голос, але можна написати, та сатиричне ставлення до власної професії. Але найголовніша, на мій погляд, окраса цього маленького літературного шедевра в тому, що він написаний від лица чоловіка, який керує жінками! Та й як керує!... Гарантуємо, позитива вам вистачить! Не вірите? Ну що ж, запрошуємо до читання!

Марина Єщенко

**Єщенко М. Бібліотекарки не виходять заміж : пригодницька повість /
М. Єщенко; худож. Є. П. Плужник. — Луцьк : Твердиня, 2017. — 120 с.**

Уривки з твору:

... — Вона звільняється, — заявила заввідділу рідкісного фонду...

Коли з її вуст звучить ця фраза, я ніколи не уточнюю — мова завжди йде про Кусю. Ну що скажеш? Я почув потилицю і вдав нечувану стривоженість. Тривожитись насправді є чому: немає більше у бібліотеці людей, які б захотіли працювати на сканері...

— Вона вирішила вийти заміж і звільнитися?, — про всяк випадок перепитую, адже правильно у нас кажуть — те, що сказала Маргарита Ігорівна, потрібно спочатку поділити навпіл, а потім по змозі з отриманої суми добути корінь. Ну але, зазвичай, мало кому це вдається.

— Зовсім ні!... Таня панічно боїться, що її видадуть заміж.

— Видадуть? І це після того, як вона мужньо відростила волосся свого кольору, сходила на курси шиття і крою, навчилась смажити яєчню і навіть прочитала книгу «Ви нічого не знаєте про чоловіків»? Ні, ніяк не уявляю, кому б таке прийшло в голову!

...У кожній бібліотеці є ключові дати розвитку. Наприклад, коли збудували нове приміщення. Або ж передали цінний фонд, чи ввели електронний каталог. У нашій такою знаменною датою є день, коли величезний стелаж упав на Адріану Пилипівну...

Хтось із співробітників свого часу приніс стареньку мікрохвильову, і якогось дня не встиг з дому підготувати обід, іти в їдальню було шкода, тож укинув до сумки кілька картоплин. Запечена картопля — смакота іще та, тож картопляна лихоманка невдовзі охопила весь відділ...

І ось одного суботнього ранку Андріяна Пилипівна прокинулась і подумала, що чому б це не забезпечити себе на майбутнє обідами... запрягла чоловіка, і він завіз «Запорожцем» у бібліотеку аж цілий мішок картоплі...

Мішок занесли до сховища, але приткнути ніде не могли. Куди не постав — загороджував прохід до літератури.

— Слухайте...а давайте ваш мішок закинемо на верхню полицю. Ми ж там під саму стелю скирдуємо літературу на списання, і оце саме на днях оформили великий стос... То давайте в ту прогалину запхнемо мішка...

— ... доведеться або катапультиувати мішок на гору, або ж створити механізм, подібний до ліфта.

Робота закипіла. Спочатку Оріся сплела із ненадійних мотузок, якими у бібліотеці, зазвичай, зв'язують стоси списаної літератури, досить пристойний канат. Потім вибила дно із бляшанки з-під маринованих персиків. Бляшанку настромила на руків'я швабри, а саму швабру розмістила кінцями на верхніх полицях двох стелажів — так, щоб якраз середина припадала на прохід.

— Єдина маленька незручність — швабра ніяк не закріплена. Але оскільки картоплю все одно хтось має зустріти нагорі, то, думаю, ідеальне рішення, щоб ви сиділи на верхній полиці стелажа і стримували власною вагою швабру.

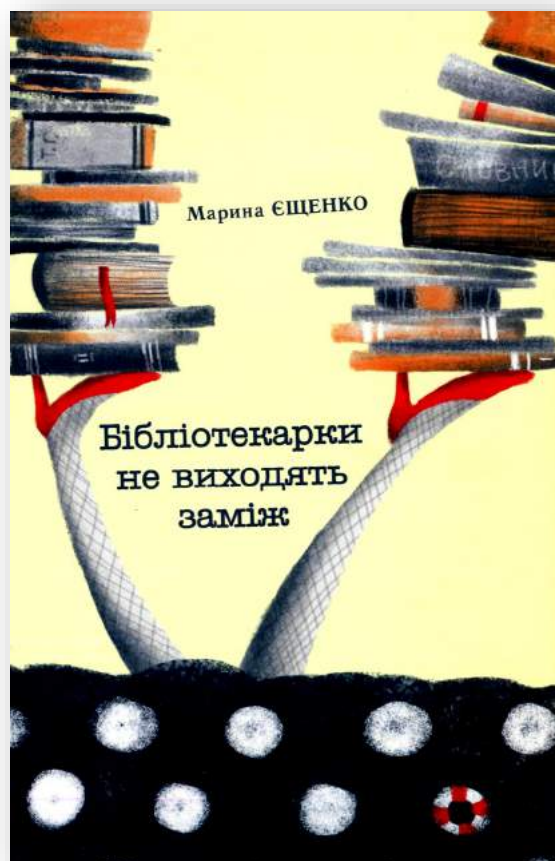
Отже, мішок міцно прив'язаний. Дівчата дихають в один такт, Андріяна Пилипівна в очікуванні. Перші злагоджені рухи не віщували нічого лихого: картопля й справді піднялася над рівнем підлоги на кілька сантиметрів... мішок вдало піднявся уже на півтора метра. Та ось палиця з одного боку зсунулась і майже зіскочила з краю.

— Тікайте! Зараз мішок впаде!!! — не стримуючи голосу зарепетувала Андріяна Пилипівна, і практично зробила цієї миті усе можливе, щоб мішок упав якомога ефективніше.

Андріяна Пилипівна втомилась чекати, коли їй підставлять драбину, опустила ногу на нижню полицю стелажа, і саме цієї миті щось дерев'яне тріснуло під ступнею, і за шльопанцем, що легко полетів донизу, полетіла і його власниця.

Виробнича травма — записано в акті. Опісля цього комісія зробила перевірку і дійшла згоди, що наші стелажі й справді потребують якісного оновлення, і задля уникнення подальших скандалів того ж року виділили гроші й закупили новесенькі — мрія мого життя — мобільні стелажі...

Картоплю й мікрохвильову на час перевірки перенесли до мого кабінету, та так і забули. Однак як можна згадати про те, від чого через тиждень і сліду не залишилось...

АСКОРБІНКА ДЛЯ ДУШІ

– З чим любите пити каву? З цукром, молоком, корицею?

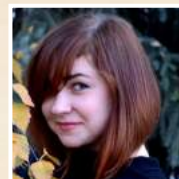
– Ми надаємо перевагу книзі!

Усі книжки, представлені в рубриці, ви завжди зможете прочитати, взявши їх в нашої бібліотеці на абонементі художньої літератури.

Ольга Сохар,
бібліотекар 1 кат.

Дар'я Івашова,
зав. сектором

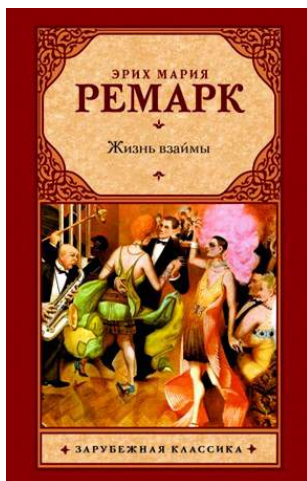
Настрій — осінь

Повільними кроками наступає осінь. А разом з нею - її вічні супутники: прохолодніші дні, довгі вечори, які приносять з собою легкий сум за теплим літом. При такому настрої найкраще загорнутися в пухнасту ковдру і провести час наодинці з гарною книгою. Пропонуємо Вам зануритись в світ роздумів на різні, але такі важливі теми разом з талановитими авторами!

Ерих Марія Ремарк

«Жизнь взаимы»

Ремарк Э. М. Жизнь взаимы ; История одной любви : роман / Э. М. Ремарк ; ред. Л. А. Нагорская – Москва : Машиностроение, 1991. – 204 с.

Книга, заставляющая полюбить жизнь и научиться ценить каждый отведенный нам момент. В основе сюжета лежит любовь, заведомо обреченная на трагический конец. Главные герои — автогонщик, чья профессия связана с постоянной игрой со смертью, и умирающая от туберкулеза девушка. Внезапно встретив друг друга, они осознают, что теперь смысл их жизни найден: когда ничего не жаль, потому что терять, в сущности, уже нечего. Любовь на грани обреченности. Роскошь на грани разорения. Веселье на грани горя и риск на грани гибели.

Джек Лондон

«Северная Одиссея»

Лондон Д. Зов предков : повесть // Северная Одиссея : повести и рассказы / Д. Лондон. – Элиста : Калмыцкое книжное издательство, 1982. – 239 с.

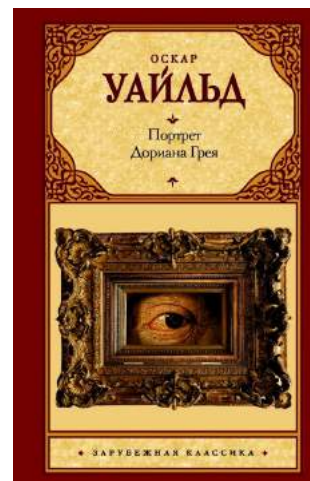

Главным «героем» повести стал пес. Редкой силы характера, ума, смелости, если так можно сказать о собаке. Наполовину сен-бернар, наполовину овчарка, Бак украден из усадьбы в теплой Калифорнии, попадает на борт корабля, следующего в Северную Канаду. Отныне ему придется работать в собачьей упряжке, ночевать на снегу, бороться за первенство с другими собаками. Автор очень тонко описал чувства собаки, его целеустремленность, любовь к жизни, свободолюбие. Прочтите холодным осенним вечером и позовите собаку к себе, если она у Вас есть...

Оскар Уальд

«Портрет Дориана Грея»

Уальд О. Портрет Дориана Грея : роман : перев. с англ. / О. Уальд. – Киев : Посредник, 1993. – 266 с.

Роман-иллюстрация человеческих пороков. С первых строк произведения главного героя окружают: свет — в лице Бэзила и тьма — в лице лорда Генри, ведущие борьбу за душу Дориана. В романе много очень интересных размышления. Он в буквальном смысле — разобран на цитаты. Здесь трагедия и потеря души, бесконечное наслаждение и отсутствие нравственного в человеке. Сцены, демонстрирующие человеческие пороки, написаны так ярко, что ужасают современного читателя, нетрудно представить каким же роман казался современникам Уайльда.

Сны осени

Мои сны родом с севера,
От самого берега
Холодных ветров.
Они придут ко мне с
осенью:
С золотой проседью
В кронах лесов.
Во что бы там ни было
Нагрянут ливнями,
Вымочат мир...
А мне лишь останется:
Слушать их здравицы,
Смотреть на пир.
Мои сны ночным холодом
Да лиственным золотом
Пробуют свет.
Они потешаются,
С ветром мешаются,
А мне – лишь терпеть...
Терпеть зябкий холод:
В ночи сырой повод
Чтоб глаз не сомкнуть...
Да только всё попусту:
Мне жить лишь до осени...
И в снах утонуть.

Что такое осень?

Что такое осень? Это пламя.
Пламя догорающей листвы.
В том огне бездымного пожара
Догорим когда-нибудь и мы.

Золотой, багряный - капли Солнца,
Что спустились к нам с самих небес
И сияет, светит мне в оконце
Словно золочёный, яркий лес.

Осторожно обхожу по краю
Лужу на дороге. Осень... Вновь
Будет мне казаться – умираю.
Замерзает вместе с лужей кровь.

А пока – люблюсь. Осень гладит
Листопадом серое шоссе.
И червонным золотом сияют
Алые прожилки на листе.

Жизнь Санты. Эпизод пятый

И снова мы встретились после летнего отдыха, чему я несказанно рада. Надеюсь, что свой отпуск все провели с удовольствием. Я тоже отдохнула, подросла, окрепла и с радостью встречаю каждый новый день. Но маленькие проблемы все-таки случаются.

К этому времени должны поменяться все мои молочные зубы на постоянные, но они выпадать не желают и растут уже в два ряда. Можно подумать, что я из рода акул. Лариса даже консультировалась по этому поводу с моим лечащим доктором Павлом. Оказывается, что это проблема у собачек моей породы, а вот для моей хозяйки это стало еще одной причиной головной боли.

После отклонения доктором разработанного ею метода расшатывания зубов, который по мнению Павла влечет за собой уголовную ответственность за жестокое обращение с животными, Лариса предложила оставить все как есть. По ее мнению, излишнее количество зубов более предпочтительнее, чем их отсутствие, хватить их должно надолго, а в преклонном возрасте они еще очень могут пригодиться. Доктор разубеждать не стал, а предложил немного повременить, проблема может разрешиться сама собой. Время ожидания немного затянулось.

А недавно я стала жертвой своей неугомонной энергии — после настойчивых призывов хозяйки вырвалась из рук соседки Олечки и пребольно ударила об пол. Так Лариса, нет чтобы в первую очередь поинтересоваться моим самочувствием, сразу бросилась рассматривать мою пасть в надежде не досчитать хоть какое-то количество зубов! После тщательного осмотра при моем яростном сопротивлении, к её большому разочарованию, все зубы оказались в полном комплекте. Ну и какие мысли закрадываются сразу в голову после таких манипуляций? Не хотелось бы верить, но у меня сложилось впечатление, что это была заранее спланированная операция по удалению моих лишних зубов без денежных затрат. Правда, потом она тщательно всю меня осмотрела, расцеловала и даже позвонила доктору. Успокоила, значит.

Но так как доктор сразу предупредил, что никаких диагнозов ставить заочно он не будет и мое присутствие при этом обязательно, пришлось на следующий день нанести ему визит. С Павлом мы знакомы давно, при первой нашей встрече он купировал мне хвост, а потом мы обращались к нему бесчисленное количество раз — то прививку сделать, то ногти подстричь. Я с ним сразу

Санточка

подружилась, меня он ласково называет «курочка моя». Хотя я никакая не курочка, но мне приятно. Вердикт доктора оказался неутешительным и категоричным — лишние зубы надо удалять! И к «превеликой радости» Ларисы насчитал их аж девять!

Моя хозяйка работает в библиотеке медицинского университета, выдает литературу студентам для изучения медицинских дисциплин. Всем без исключения известно, что книга — источник знаний, а Лариса с коллегами помогают направить этот источник в правильное русло.

Ввиду того, что Лариса предоставляет для чтения и моему доктору литературу по лечению животных, консультации для нас бесплатные. Я тоже эти книги внимательно рассматривала и была удивлена, что в клинике лечат даже всякую мелкокалиберную живность — черепах, птичек и хомячков. А вот зубы мне пришлось удалять под наркозом и процедура эта дорогостоящая. Для себя Лариса точно бы деньги пожалела, но для меня ей ничего не жалко! Все манипуляции, операцию и последующие процедуры я перенесла героически и стойко. Через несколько дней пришла продемонстрировать «голливудскую» улыбку.

А еще я несколько раз с Ларисой была на приеме у ее врача — терапевта. Посещение с животными там строго запрещено, но я сижу себе тихонечко в сумке, а торчащие уши мало кого привлекают. Мое присутствие, со слов врача, всегда желательно и поднимает ей настроение. Она даже предложила мне оставаться на приеме больных. Интересно, какая бы функция входила в мои обязанности — отпугивать или заманивать пациентов? Лариса категорически отказалась меня оставлять, чему я несказанно обрадовалась. Во-первых, кто же будет на охране моего жилья? Ведь я такая заводная, при малейшем шорохе поднимаю лай, отпугивая потенциальных грабителей, а соседи думают, что на нашем этаже в квартиры ломаются по нескольку раз в день. Они даже боятся лишний раз подняться к нам, чтобы меня не побеспокоить. Так что я свою охранную функцию выполняю добросовестно. А во-вторых, никто не отменял мои ежедневные тренировки для повышения физической подготовки — скоростного преодоления пятиметрового расстояния между диванами, так я повышаю прыгу-

честь и развиваю моторику конечностей. Дворовые соревнования среди юниоров я уже выиграла, готовлюсь к микрорайонным.

А еще я очень наблюдательная, все сопоставляю и делаю выводы. По моему мнению, ветеринарную клинику посещают чаще, за помощью обращаются охотнее. Поэтому я хочу обратиться к студентам-медикам. От Ларисы знаю, что есть среди вас те, кто не смог с третьей попытки сдать КРОК, разочаровался в выборе своей будущей профессии и раздумал быть «человеческим» врачом. Могу предложить переквалифицироваться на «животно-водческого» врача — ветеринара. Без работы вы точно не останетесь, сердобольных хозяев всегда хватает, своих питомцев они лечат в первую очередь. Работа высокооплачиваемая, а живых организмов вокруг хватает.

Так что примите к сведению, прежде чем сделать правильный выбор. Но это только при условии, что вы любите животных. Нас ведь тоже лечить надо, а зачем нужны равнодушные врачевате-

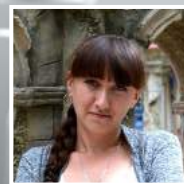
ли? Мы, «братья меньшие», тоже хотим попасть в добрые руки и получить квалифицированную помощь.

А я вот размышляю над предложением Павла стать корреспондентом. Когда он от Ларисы узнал, что я пишу истории из своей жизни, предложил взять у него интервью, в котором сможет поделиться забавными случаями из своей практики. Меня это заинтересовало. Над этим стоит подумать...

Фундатори

Марина Заговора,
бібліограф 1 кат.

Перша леді програмування

«Я вважаю себе володарем дуже рідкісної комбінації якостей, що ідеально підходять для того, щоб зробити мене першовідкривачем прихованих реалій природи»
Ада Лавлейс

Елементи науки, мистецтва, математики та інженерії, перетворення символів у зображення, ігри, сайти, різні програми — це все являє собою програмування.

В усьому світі День програміста відзначається на 256-й день року, тому що це кількість різних значень, які можна виразити за допомогою восьмирозрядного байта. Лише в високосні роки свято припадає на 12 вересня, а в невисокосний — на 13 вересня.

Першою леді програмування вважають Аду Лавлейс, єдину закононароджену доньку Анна-Белли і Джорджа Гордона Байрона, лорда, поета. Батько залишає сім'ю після народження Ади і помирає, коли їй виповнюється 8 років.

Як і в матері, любов до математики у дівчинки з'явилася ще з раннього дитинства. Існують

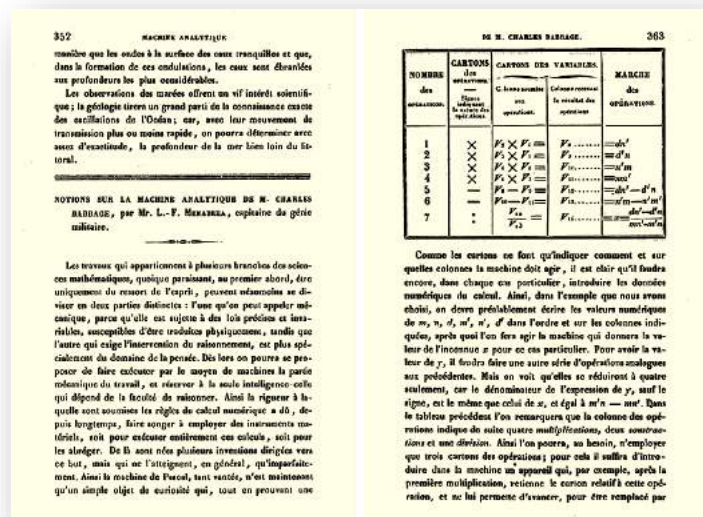
джерела з різними твердженнями щодо проживання Ади зі своєю матір'ю. Одні говорять, що її мати займала перше місце в житті, навіть під час шлюбу, а інші, що вона ніколи не знала своїх батьків.

Підстави називати Аду першим в світі програмістом дає створена нею праця, яка складається з перекладу статті англійською мовою з описом винаходу Чарльза Беббіджа (є винахідником першої аналітичної обчислювальної машини). Але це не лише переклад, а й коментарі до тексту, які збільшили саму роботу більше ніж у три рази. В коментарях йшла мова про розробку плану операцій для такої машини. Саме це і було першим програмуванням. В одному з коментарів Ада описує алгоритм обчислення **чисел Бернуллі** на аналітичній машині. Визнано, що це перша робоча

Ада Лавлейс

програма для комп'ютера. За словами редактора журналу «Examinator» Лавлейс «... була дивна, і її геній був не поетичний, а математичний і метафізичний, її розум перебував у постійному русі, який з'єднався з великою вимогливістю. Поряд з такими чоловічими якостями, як твердість і рішучість, леді Лавлейс притаманні були делікатність і витонченість найбільш вишуканого характеру. Її манери, смаки, освіта... були жіночими в хорошому сенсі цього слова, і поверхневий спостерігач ніколи не зміг би припустити силу і знання, які приховані під жіночою привабливістю. Настільки вони жиливиприязнь до легковажності і банальностей, настільки вона любила насолоджуватися справжнім інтелектуальним суспільством...».

Фрагмент праці Ади Лавлейс

Успіхи давалися їй з великою напругою і не без шкоди для здоров'я. Небагато вдалося зробити за своє коротке життя. Але те невелике вписало її ім'я в історію обчислювальної математики та обчислювальної техніки як першої програмістки. В пам'ять про Аду Лавлейс названа розроблена у 1980 році мова АДА — одна з універсальних мов програмування. Ця мова була широко розповсюджена в США, й Міністерство оборони США навіть затвердило назву «Ада» як єдину мову програмування для американських збройних сил, а в подальшому й для усього НАТО.

На честь відомої програмістки в Америці названо два невеликих міста — у штатах Алабама і Оклахома. А один із коледжів Оклахоми навіть носить ім'я Лавлейс. Нажаль життя її було недовгим, не доживши до 37 років помирає від онкології. А незадовго до смерті Ада просить Чарльза Діккенса прийти і почитати його книгу, в якій описується смерть. Похована в родинному склепі Байронів поряд з батьком, якого за все своє коротке життя не знала. Її мати на згадку про доньку, побудувала меморіал з розміщенням на ньому сонетом «Веселка», написаний самою Адою.

«... вона не змогла б прожити так довго, якби не величезна життєздатність її мозку, який не хотів вмирати» (слова подруги Ади Лавлейс).

Використані джерела:

1. Августа Ада Лавлейс [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://sites.google.com/site/vidomidiaciiinformatiki/serguenko-ivan-vasilovic>.
2. Ада Лавлейс, лорд Байрон и первый компьютер [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://www.chayka.org/node/5356>.
3. 199 років тому народилася перша жінка-програміст — Ада Августа Лавлейс (Байрон) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://gazeta.ua/articles/history/_199-rokiv-tomu-narodilasya-persha-zhinkaprogramist-ada-avgusta-lavlejs-bajron/598029.

Портрет Ади Лавлейс
Художниця Маргарет Сара Карпентер, 1836 р.

Inscribed by the express direction of
ADA AUGUSTA LOVELACE,
Born December 10th 1816, died November 27th 1852,
To recall her memory.

And the prayer of faith shall save the sick,
And the Lord shall raise him up ;
And if he have committed sins,
They shall be forgiven him.

Bow down in hope, in thanks all ye that mourn
Where'er this peerless arch of radiant hues,
Surpassing earthly tints, the storm subdues
Of Nature's smiles and tears. 'Tis heaven-born
To soothe the sad, the sinning, and forlorn ;
A lovely loving token to inspire
The hope, the faith, that Power divine endues
With latent good the woes by which we're torn.
'Tis like a sweet repentance of the skies,
To beckon all by sense of sin oppress,
Revealing harmony from sin and sighs ;
A pledge that deep implanted in the breast
A hidden light may burn that never dies
And bursts through storms in purest hues exprest.

Сонет «Веселка» (без перекладу)

В ГОСТІ ДО БІБЛІОТЕКИ

Оновлений простір Наукової бібліотеки ХНМУ приваблює не тільки користувачів, а й наших колег. Тож ми продовжуємо зустрічати гостей.

6 вересня до нас завітали давні друзі бібліотеки – почесний директор нашої бібліотеки Ізабелла Іванова, д.н.т., професор НТУ "ХПІ" Наталія Шаронова та колега Ірина Левченко.

О. Неговелова, І. Левченко, І. Іванова, І. Киричок, Н. Шаронова

27 вересня ми зустрічали директорів наукових бібліотек: Валентину Сидоренко – ПолтНТУ імені Юрія Кондратюка, Ольгу Боровик – УМСА (Полтава), Марію Медведь та її заступника

В. Сидоренко, О. Боровик, Н. Гаєва, І. Киричок, М. Медведь,
В. Воробець, О. Неговелова

Вікторію Воробець – УжНУ, а 28 вересня – групу колег з Центральної наукової бібліотеки ХНУ ім. В.Н. Каразіна та Наукової бібліотеки Харківської державної зооветеринарної академії.

Директор нашої бібліотеки Ірина Киричок та її заступники Оксана Неговелова, Тетяна Павленко, Оксана Красюкова і учений секретар Наталя Гаєва провели екскурсії по оновленому інформаційно-бібліотечному комплексу ХНМУ. Гості цікавились фондом та ресурсами бібліотеки, технічним парком, змінами у структурі, побачили процес оцифрування рідкісних та цінних видань, обмінювались досвідом, тож екскурсії були цікавими та змістовними. Колеги були вражені дизайном, технічним оснащенням, підготовкою кадрового складу бібліотеки!

Тому емоції та відгуки – лише позитивні!

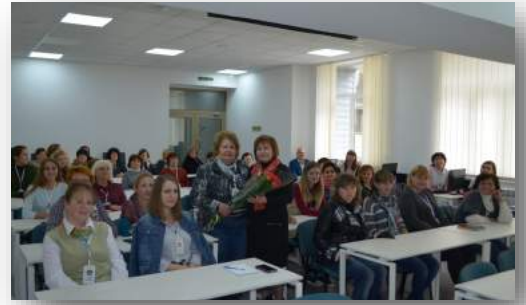

В. Сидоренко, І. Киричок, О. Боровик

СВЯТКОВІ ЗБОРИ КОЛЕКТИВУ

Напередодні Всеукраїнського дня бібліотек відбулись збори нашого колективу. Від директора НБ ХНМУ Ірини Киричок і колег лунали привітання з професійним святом, побажання наснаги, здоров'я, добробуту й гордості за обрану професію! На збори запросили почесного директора нашої бібліотеки Ізабеллу Шакірівну Іванову і привітали її з прийдешнім святом. Адже ми знаємо, бібліотекар - не просто професія, це покликання, і воно на все життя!

НАУКОВІ ЛОКАЦІЇ В УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ БІБЛІОТЕЦІ

19-21 вересня в Харківському національному медичному університеті в рамках Сідельниківських читань пройшла XX Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання педіатрії». Розглядались проблеми здоров'я дітей, сучасні методи лікування та профілактики найпоширеніших захворювань, а також інновації в педіатрії.

У рамках заходу, крім пленарних засідань, відбулись круглі столи, науковий симпозіум з питань орфанних (рідкісних) захворювань, а також нарада завідувачів педіатричних кафедр. Один з таких заходів пройшов в Науковій бібліотеці, у читальній залі навчальної літератури, оснащій сучасною технікою, а для презентації доповідей використовували інтерактивну відеопанель. Оснащення бібліотечних приміщень новітньою технікою надає

можливість проводити в бібліотеці будь-які освітні та наукові заходи на високому рівні.

ТВОРЧІ ЛОКАЦІЇ В УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ БІБЛІОТЕЦІ

З 10 вересня протягом двох тижнів в нашій бібліотеці проходила виставка малюнків дітей-пацієнтів з різних країн світу. Експозиція розпочалась напередодні 4-го Міжнародного фестивалю малюнків дітей-пацієнтів, який пройшов 10-го листопада 2018 року в м. Реджіо Калабрія, Італія. Всі бажаючі мали можливість ознайомитись з творчістю маленьких пацієнтів.

СТУДЕНТСЬКІ ЛОКАЦІЇ В УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ БІБЛІОТЕЦІ

Університетська бібліотека завжди була у фокусі уваги студентства. Оновлені приміщення ще більше активізували студентів проводити різноманітні заходи на її території. Адже в бібліотеці є як «зони тиші» для самостійної роботи, так і зони для спілкування, колективної роботи. Тож заходи проходять майже щодня.

Протягом вересня за ініціативою студентів університету в Науковій бібліотеці відбулось багато різноманітних заходів. Щочетверга в бібліотеці зустрічаються у тренувальному клубі інтелектуальної гри «Що? Де? Коли?» студенти

ХНМУ – ерудовані та всебічно розвинені хлопці та дівчата, які підвищують свій рівень обізнаності у найрізноманітніших сферах, навчаються розв'язувати найскладніші питання, маючи мінімум інформації.

12 вересня пройшли збори сектору громадського виховання та волонтерства Студентської ради ХНМУ, на яких вони обговорювали

й планували свою роботу на новий навчальний рік, а 13 вересня – студенти-волонтери координували свої дії щодо роботи у хоспісах, дитячих будинках, лікарнях тощо.

13 вересня пройшло й перше засідання клубу «Кейс-рум» – ціка-

вого проекту, призначеного для розвитку діагностичних навичок, підвищення виживаності знань і поширення між студентів клінічних відомостей. При цьому використовуваний метод унікальний – рішення клінічних завдань в режимі реального часу з метою постановки діагнозу віртуальному пацієнтові. Студенти в процесі вирішення завдань можуть запитувати будь-які лабораторні та інструментальні дані, а після попереднього діагнозу призначати лікування. «Кейс-рум» виступає своєрідним вербальним тренажером, де студент-медик проходить весь шлях від діагностичного пошуку до терапії хворого.

14 вересня відбулася презентація сайту «СКАРБНИЧКА СТУДЕНТСЬКИХ ПОДІЙ ХАРКОВА» (www.student.kh.ua) - соціального проекту безкоштовних захо-

дів нашого міста, який був реалізований Харківською обласною студентською радою за підтримки КУ «Харківський обласний центр молоді». Його презентував голова громадської організації «Українська спільнота молоді» Марк Колесніков разом із заступником голови Студентської ради ХНМУ Германом Бережним. «Student Kharkiv Ukraine» цікавий не тільки тим, що кожен може знайти безоплатні івенти, але й надіслати інформацію щодо проведення своїх заходів, яку опублікують безкоштовно.

Студенти нашого університету розпочали серію занять "Надання першої домедичної допомоги" для співробітників Наукової бібліотеки. 27 вересня для 1-ої групи бібліотекарів розпочали заняття з накладання джгута та пов'язки при травмах. Майстер-клас провели студенти-інструктори Кирило Дегтяр та Максим Жариков. 28 вересня – майстер-клас з серцево-легеневої реанімації провели студенти-інструктори Кирило Дегтяр та Денис Денисенко.

Навчання триває.

Наукова бібліотека плідно співпрацює із студентським самоврядуванням університету. Плануємо й надалі проводити цікаві й корисні заходи.

ФУНДАМЕНТ ДОБРОТИ І ЛЮДЯНОСТІ

До Міжнародного дня благодійності

Благодійність – фундамент доброти і людяності по всьому світі. Це одна з форм безкорисливої допомоги людині справитися з непростією ситуацією чи не допустити розвитку ще більш згубних наслідків.

Відзначення Міжнародного дня благодійності вперше відбулося 5 вересня 2013 р. Ця дата обрана не випадково, адже 5 вересня померла Мати Тереза – місіонерка, відома своїм подвижництвом у справах доброчинності, одна з засновниць і настоятельниць Ордену милосердя, лауреатка Нобелівської премії миру 1979 р. за допомогу людству – символ милосердя в світі.

В цей день звертають увагу громадськості на діяльності благодійних організацій і окремих осіб у подоланні бідності та заохочують до участі у волонтерській та благодійній роботі. Відомо, що навіть А. Енштейн, роздавав свої авто-

графи за 1 долар, а виручені гроші жертвував на благодійність; французька релігійна діячка сестра життя і людей, відповідальний за Еммануель викладала бідним в школах католицьких місій; пакистанець Абдул Саттар Едхи в 1948 р. організував добровільну службу швидкої допомоги, що включала не лише невідкладне лікування, але і безкоштовну диспансеризацію, сирітські притулки і центри реабілітації наркоманів.

Всі ми не раз чули про волонтерство, намагались допомагати у справах або жертвували кошти на благодійні проекти... Можливо, ми і не в змозі допомогти всім, хто у скрутному становищі або потребує нашої уваги, але ми можемо зробити перші кроки, бо навіть маленькі вчинки іноді роблять великі справи. Важливо знати, що справжній волонтер віддає свій час, сили із задоволенням, щиро, нічого не вимагаючи натомість; по всьому володіє певними особистісними

характеристиками, завжди готовий допомагати, небайдужий до життя і людей, відповідальний за себе та за інших, енергійний та готовий завжди йти до кінця. Це не важкий обов'язок або тягар, а щастя бути корисним. Так і кожен творчий похід волонтерів бібліотеки благодійного проекту «Світ у дитячих долоньках» (<http://libr.knmu.edu.ua/index.php/svit-udytyachyh-dolonkah>) співробітників та студентів університету з цікавими історіями, книгами, подарунками приносить радість дітям—хоч маленьким пацієнтам онкологічних відділень, хоч вихованцям дитячих будинків. А заняття з дітьми надає волонтерам багато позитивних емоцій та море вражень. Адже, що може бути кращим за дитячу посмішку?

Важливо, щоб благодійність об'єднувала небайдужих людей світу.

Марина Заговора,
бібліограф 1 кат.

Тематична виставка «Хвороба Паркінсона: діагностика, лікування»

Хвороба Паркінсона (ХП) – хронічне нейродегенеративне захворювання, яке призводить до рухових порушень, вегетативних, когнітивних та інших розладів; значно знижує соціально-побутову поведінку і якість життя пацієнтів, які потребують постійного стороннього догляду. Виявлення симптомів хвороби Паркінсона на ранніх стадіях і оптимізація фармакотерапії поліпшують стан хворих, підвищують якість їхнього життя, продовжують період працездатності, сприяють зниженню економічних втрат суспільства.

«Хвороба Паркінсона: діагностика, лікування» – під такою назвою проходить виставка літератури. Запрошуємо ознайомитись з першоджерелами з питань своєчасної діагностики, патогенетичного лі-

кування та профілактики цієї хвороби.
Читальна зала наукової літератури (проспект Науки 4, корпус «Б», Наукова бібліотека).

Лариса Скрипченко,
провідний редактор

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

Від «володарів степу» до «кіборгів»

(до Дня українського козацтва та захисника України) — **14 жовтня**

Три роки боротьби

(до Дня визволення України від нацистських окупантів) — **28 жовтня**

Вірний правді життя

(120 років від дня народження Д. І. Бедзика, українського письменника) — **20 жовтня**

Місце експозиції: Читальна зала гуманітарної підготовки та самостійної роботи
Наукової бібліотеки (проспект Науки 4, корпус Б)

"Відкритокутова глаукома" — жовтень 2018

Місце експозиції: Читальна зала Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус Б)

Листопад

*Вітаємо співробітників бібліотеки
з днем народження
у вересні!*

*Костіну Таліну!
Рудько Наталю!
Серпухову Валентину!
Сохар Ольгу!
Трофименко Алісу!
Миряєву Олену!*

Контакти:

м. Харків,
пр. Науки, 4
тел. (057)7077209
моб. (097)9937789
e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (гол. ред.)
Русанова О.А. (відп. ред.)
Кустова К.М.
Гаєва Н.Д.
Вороніна Р.В.

